

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/942**z dnia 1 czerwca 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglik wolframu, stapianego węglik wolframu oraz węglik wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2737/90⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) („pierwotne dochodzenie”). Decyzją 90/480/EWG⁽³⁾ Komisja przyjęła zobowiązania dotyczące produktu podlegającego środkom złożone przez dwóch głównych eksporterów.
- (2) W następstwie wycofania zobowiązań przez dwóch objętych postępowaniem chińskich eksporterów rozporządzeniem Rady (WE) nr 610/95⁽⁴⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (EWG) nr 2737/90 i nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem Rady (WE) nr 771/98⁽⁵⁾ okres obowiązywania tych środków przedłużono o kolejne pięć lat.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem Rady (WE) nr 2268/2004⁽⁶⁾ cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu pochodzących z ChRL.
- (5) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1275/2005⁽⁷⁾ Rada zmieniła definicję zakresu produktu, aby objąć nią także węglik wolframu z domieszką proszku metalicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2737/90 z dnia 24 września 1990 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglik wolframu i stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczne pobranie cla tymczasowego (Dz.U. L 264 z 27.9.1990, s. 7).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 90/480/EWG z dnia 24 września 1990 r. przyjmująca zobowiązania złożone przez niektórych eksporterów w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu węglik wolframu i stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończąca dochodzenie w odniesieniu do przedmiotowych eksporterów (Dz.U. L 264 z 27.9.1990, s. 59).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 610/95 z dnia 20 marca 1995 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2735/90, (EWG) nr 2736/90 i (EWG) nr 2737/90 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rud i koncentratów wolframu, tlenku wolframu, kwasu wolframowego, węglik wolframu i stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cla antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2286/94 (Dz.U. L 64 z 22.3.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 771/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 111 z 9.4.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2268/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 395 z 31.12.2004, s. 56).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1275/2005 z dnia 26 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2268/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglik wolframu oraz stapianego węglik wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 202 z 3.8.2005, s. 1).

- (6) W następstwie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 287/2011 ⁽²⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków o kolejne pięć lat („poprzedni przegląd wygaśnięcia”).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽³⁾ obowiązujących środków Komisja otrzymała w dniu 7 grudnia 2015 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („wniosek o dokonanie przeglądu”).
- (8) Wniosek został złożony w imieniu sześciu producentów unijnych („wnioskodawcy”), reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji węgla wolframu, staliowego węgla wolframu oraz węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego („węgiel wolframu”).
- (9) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu

- (10) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, i ogłosiła w dniu 23 marca 2016 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.
- (11) Kilku użytkowników twierdziło, że przed wszczęciem obecnego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia zwrócili się do Komisji z wnioskiem o wszczęcie – w przypadku wszczęcia dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia – równoległego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Twierdzenie to powtórzono również po ujawnieniu informacji.
- (12) Wbrew temu twierdzeniu Komisji nie przedłożono żadnego takiego wniosku. Strony, o których mowa, po prostu zwróciły się do Komisji z pytaniem, czy poprzednie ustalenia dotyczące dumpingu i szkody są nadal aktualne. Pytania te nie były powiązane z wnioskiem o wszczęcie przeglądu okresowego, a strony te nie dostarczyły żadnych dowodów wskazujących na trwałą zmianę okoliczności. Jedynie wniosek poparty wystarczającymi dowodami wskazującymi na zmianę okoliczności o charakterze trwałym można uznać za ważny wniosek.

1.4. Zainteresowane strony

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze chińskie, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz zaprosiła ich do udziału w tym dochodzeniu.
- (14) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać przesłuchane, uzyskały taką możliwość. Zainteresowane strony otrzymały również możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
- (15) W ramach dochodzenia odbyły się cztery przesłuchania: dwa z kilkoma użytkownikami, jedno z producentami unijnymi oraz jedno z jednym importerem/użytkownikiem w obecności rzecznika praw stron w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 287/2011 z dnia 21 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu, węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego oraz staliowego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 212 z 27.6.2015, s. 8).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu węgla wolframu, węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego oraz staliowego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 108 z 23.3.2016, s. 6).

a) Kontrola wyrywkowa

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (17) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową.
- (18) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (19) Informacje związane z kontrolą wyrywkową otrzymano od ośmiu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z ChRL.
- (20) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja pierwotnie dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących/grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie: Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (21) Kwestionariusze wysłano do trzech producentów eksportujących/grup producentów eksportujących objętych próbą, ale żaden z nich nie przekazał Komisji żądanych informacji. W związku z tym w celu zgromadzenia niezbędnych informacji na potrzeby ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody służby Komisji uznały za konieczne nawiązanie współpracy z pozostałymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących, którzy przekazali informacje związane z doбором próby. Nowa próba została skonsultowana ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Nie otrzymano żadnych uwag. Kwestionariusze wysłano zatem do pozostałych producentów eksportujących/grup producentów eksportujących. Niemniej jednak żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie przekazał(-a) Komisji żądanych informacji.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (22) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Według wniosku o dokonanie przeglądu w Unii jest dziewięciu producentów węgla wolframu, z czego sześciu produkuje na wolny rynek, a trzech produkuje głównie na wewnętrzne potrzeby. Wszystkich sześciu producentów unijnych/wszystkie sześć grup producentów unijnych produkujących na wolny rynek, reprezentujących 65 % całkowitej produkcji unijnej, zgłosiło się w niniejszej sprawie. Komisja postanowiła objąć próbą wszystkich sześciu producentów. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.
- (23) Trzej producenci produkujący głównie na rynek sprzedaży wewnętrznej nie wyrazili sprzeciwu wobec dochodzenia, chociaż nie współpracowali.

Kontrola wyrywkowa importerów/użytkowników

- (24) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja skontaktowała się z dziesięcioma znanymi importerami/użytkownikami i wezwała ich do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (25) Siedem przedsiębiorstw zgłosiło się w terminie i do wszystkich z nich wysłano kwestionariusze. Wszystkie te przedsiębiorstwa były użytkownikami.

b) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (26) Komisja wysłała kwestionariusze do sześciu producentów unijnych objętych próbą, siedmiu znanych użytkowników, ośmiu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących w ChRL oraz 20 znanych producentów w potencjalnych państwach analogicznych (Kanada, Japonia i Stany Zjednoczone Ameryki).
- (27) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od sześciu producentów unijnych, ośmiu użytkowników (dwaj z nich byli powiązani), jednego producenta w Stanach Zjednoczonych Ameryki, będących potencjalnym państwem analogicznym, oraz jednego producenta w Japonii, będącej potencjalnym państwem analogicznym. Żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie udzielił (-a) odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (28) Jedno niemieckie stowarzyszenie przemysłu metali nieżelaznych zgłosiło się, popierając utrzymanie środków.

c) Wizyty weryfikacyjne

- (29) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Eurotungstène Poudres SA, Grenoble, Francja,
- Global Tungsten & Powders spol. s.r.o, Bruntál, Republika Czeska,
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Niemcy,
- Tikomet Oy, Jyväskylä, Finlandia,
- Treibacher Industrie AG, Althofen, Austria,
- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Austria.

Użytkownicy

- Atlas Copco Secoroc AB, Fagersta, Szwecja,
- Betek GmbH & Co. KG, Aichhalden, Niemcy,
- Gühring KG, Albstadt, Niemcy,
- Konrad Friedrichs GmbH & Co. KG, Kulmbach, Niemcy,
- Technogenia SAS, Sait-Jorioz, Francja.

Producent w państwie analogicznym

- Global Tungsten & Powders Corp., Towanda, Stany Zjednoczone Ameryki.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (30) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (31) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest węgiel wolframu, stapiany węgiel wolframu i węgiel wolframu z domieszką proszku metalicznego („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN 2849 90 30 i ex 3824 30 00 (kod TARIC 3824 30 00 10).

- (32) Węglík wolframu, stapiany węglík wolframu i węglík wolframu z domieszką proszku metalicznego są związkami węgla i wolframu wytwarzanymi w procesie obróbki termicznej. Są produktami pośrednimi używanymi jako surowce do wytwarzania elementów ze stopów twardych, np. narzędzi skrawających z węglików spiekanych oraz elementów odpornych na zużycie, powłok odpornych na ścieranie, ostrzy świdrów do odwiertów naftowych i górniczych, jak również w ciągnakach i końcówkach do rozciągania i kucia metali.
- (33) W okresie badanym produkt objęty przeglądem był wytwarzany w Unii z surowców pierwotnych (ruda, koncentrat, parawolframian amonu – APT i tlenku) w procesie zwanym „produkcją pierwotną” oraz ze złomu w procesie zwanym „produkcją recyklingową”. Złom metali twardych wytwarzany jest w procesie produkcji prowadzonej przez przedsiębiorstwa produkujące metale twarde, w procesie produkcji narzędzi oraz przez użytkowników końcowych produktów z metali twardych. W przemyśle wolframowym złom można poddać recyklingowi metodą recyklingu chemicznego lub procesu cynkowego.
- (34) Węglík wolframu z surowców pierwotnych i węglík wolframu z recyklingu chemicznego mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowania. Ponadto w procesie wytwarzania nie ma podziału na węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węglík wolframu wytworzony ze złomu.
- (35) W procesie cynkowym wytwarza się węglík wolframu z domieszką proszku metalicznego, na przykład kobaltu. Ten proces wytwarzania jest procesem recyklingu fizyczno-mechanicznego, a o jakości węgla wolframu decyduje jakość wsadu (użytego złomu).
- (36) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przedmiotowe dochodzenie nie powinno obejmować proszków otrzymanych w procesie cynkowym ze względu na różne koszty produkcji, różne poziomy popytu, różnych klientów i różne zastosowania w porównaniu z węglikiem wolframu otrzymanym z surowców pierwotnych.
- (37) Proszki otrzymane w procesie cynkowym wchodzą w zakres definicji węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego, jednego z trzech rodzajów produktu objętych przedmiotowym dochodzeniem. Prowadzone dochodzenie wykazało, że proszek otrzymany w procesie cynkowym ma niższy poziom czystości chemicznej i większe zróżnicowanie wielkości cząstek niż węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych lub ze złomu wolframu w procesie recyklingu chemicznego. Jakość otrzymanego proszku zależy od jakości wsadu złomu. Chociaż proszki otrzymane w procesie cynkowym nie mogą być używane we wszystkich zastosowaniach jako węglík wolframu, do produkcji niektórych narzędzi z metali twardych jest używany jako węglík wolframu. Stwierdzono zatem, że ten rodzaj węgla wolframu ma podobne właściwości fizyczne i chemiczne oraz podobne zastosowania jak węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych lub ze złomu w procesie recyklingu chemicznego. Ponadto inne elementy wymienione w motywie 36, takie jak koszt produkcji i popyt, nie są istotne jako takie dla definicji produktu objętego przeglądem. Jeśli chodzi o rzekomo innych klientów w odniesieniu do proszków otrzymanych w procesie cynkowym, dochodzenie wykazało, że trzy z zainteresowanych stron, które wysuwały ten argument, w rzeczywistości były konsumentami tego rodzaju produktu, a także węgla wolframu. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (38) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że prowadzone dochodzenie nie powinno obejmować węgla wolframu wytworzonego ze złomu. Twierdzono, że przywożony z ChRL produkt objęty przeglądem jest niemal wyłącznie wytwarzany z surowców pierwotnych, natomiast przemysł Unii produkuje węglík wolframu również z materiałów pochodzących z recyklingu. Strony te utrzymywały, że koszt produkcji węgla wolframu różni się w zależności od użytego surowca oraz że zbieranie, transport i przetwarzanie złomu powoduje, że struktura kosztów jest odmienna.
- (39) Zależność kosztu produkcji od użytego wsadu (surowców pierwotnych lub złomu) nie jest jako taka istotna dla definicji produktu, natomiast istotne są raczej właściwości techniczne, fizyczne i chemiczne produktu oraz jego podstawowe zastosowania. Ponadto, jak potwierdzono podczas oceny produkcji w przemyśle Unii, nie ma podziału na węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węglík wolframu wytworzony ze złomu. Niektórzy producenci unijni używają w swoim procesie wytwarzania wyłącznie surowców pierwotnych, natomiast inni wykorzystują również złom. Jak wspomniano w motywie 34, węglík wolframu wyprodukowany z surowców pierwotnych i węglík wolframu wyprodukowany ze złomu mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowanie. W każdym razie, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie mogła zatem ocenić ich procesu wytwarzania oraz rodzajów produktu wywożonych do Unii. W związku z tym odrzucono twierdzenie, że przedmiotowe dochodzenie nie powinno obejmować węgla wolframu wytworzonego ze złomu.

- (40) Jeden z użytkowników twierdził, że w dochodzeniu należy uwzględnić różne poziomy jakości handlowej węgliku wolframu, ponieważ różne gatunki węgliku wolframu (takie jak: ultradrobne, standardowe gatunki i gatunki nawęglane w wysokiej temperaturze) mają wpływ na ceny i porównywalność cen. Ponadto twierdzono, że chińscy producenci eksportujący specjalizują się w produkcji gatunków standardowych, natomiast przemysł Unii produkuje wszystkie gatunki.
- (41) Twierdzenia tego nie poparto dowodami i nie można było go potwierdzić podczas dochodzenia. Wspomniany użytkownik nie dostarczył żadnych dowodów wskazujących na istotną różnicę między cenami różnych rodzajów produktu/różnych jakości produktu. Twierdzenia tego nie dało się również potwierdzić informacjami zgromadzonymi podczas dochodzenia. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie była zatem w stanie ocenić między innymi rodzaju wytwarzanych przez nich produktów, struktury ich kosztów i cen sprzedaży. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

2.2. Produkt podobny

- (42) W dochodzeniu stwierdzono, że produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących do Unii ma te same właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania co produkt produkowany przez producentów unijnych i sprzedawany na rynku unijnym, a także produkt produkowany i sprzedawany w państwie analogicznym.
- (43) Komisja stwierdziła zatem, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Dumping

Państwo analogiczne

- (44) W pierwotnym dochodzeniu żadnemu z chińskich producentów eksportujących nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących jest określana na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (45) Jako państwo analogiczne w poprzednich przeglądach wygaśnięcia wybrano Stany Zjednoczone Ameryki („Stany Zjednoczone”). W zawiadomieniu o wszczęciu obecnego przeglądu Komisja zaproponowała, że ponownie wykorzystają Stany Zjednoczone jako państwo analogiczne, i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag.
- (46) Komisja dążyła do nawiązania współpracy w innych potencjalnych państwach analogicznych, skontaktowała się z znanymi producentami węgliku wolframu w Japonii i Kanadzie oraz zwróciła się do nich z prośbą o dostarczenie niezbędnych informacji. Komisja skontaktowała się z władzami Izraela, Japonii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Republiki Korei, Indii i Federacji Rosyjskiej oraz zwróciła się do nich z prośbą o dostarczenie informacji na temat produkcji węgliku wolframu w tych państwach. Komisja otrzymała informacje od Kanady, Japonii i Stanów Zjednoczonych na temat około 20 znanych producentów produktu podobnego w tych państwach; skontaktowano się z nimi i poproszono o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko jeden producent z Stanów Zjednoczonych i jeden z Japonii zgłosili się i dostarczyli żądane informacje.
- (47) Oba rynki, Stany Zjednoczone i Japonia, były podobne pod względem liczby producentów krajowych, braku obowiązujących środków antydumpingowych oraz znacznych ilości towarów przywożonych z Chin. Oznaczało to, że oba te rynki są konkurencyjne.
- (48) Niemniej jednak w ODP producent japoński sprzedał na swoim rynku krajowym tylko nieznaczne ilości produktu podobnego, natomiast producent amerykański sprzedał na swoim rynku krajowym znaczne ilości.
- (49) Chociaż kilka stron zauważyło, że producent amerykański był związany z przemysłem Unii, fakt ten sam w sobie nie stanowi przeszkody dla wyboru Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego. Żadna ze stron nie przedstawiła nawet dowodów na to, że w tym przypadku związek ten miał wpływ na ceny krajowe w Stanach Zjednoczonych oraz że w konsekwencji Stany Zjednoczone nie byłyby odpowiednim państwem analogicznym.

- (50) Kilka zainteresowanych stron twierdziło również, że nie uwzględniono metod produkcji stosowanych w Stanach Zjednoczonych, a w szczególności kwestii, czy węgiel wolframu został wyprodukowany z surowca pierwotnego, czy ze złomu (jak wyjaśniono w motywie 33). Strony te twierdziły, że te różne metody produkcji mają wpływ na popyt i ceny na rynku amerykańskim, co należało wziąć pod uwagę. Ponadto twierdziły one, że poziom cen w Stanach Zjednoczonych jest szczególnie wysoki, ponieważ producenci amerykańscy zawarli z Armią Stanów Zjednoczonych umowy, w których przewidziane były wysokie ceny.
- (51) Jak już wspomniano w motywie 34, węgiel wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i węgiel wolframu wytworzony ze złomu mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowania. Dlatego w procesie wytwarzania nie istniał – również w Stanach Zjednoczonych – podział na węgiel wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węgiel wolframu wytworzony ze złomu. Dochodzenie wykazało także, że proces produkcji nie ma wpływu na popyt i ceny.
- (52) Ponadto, chociaż węgiel wolframu jest rzeczywiście wykorzystywany do celów wojskowych, informacje zgromadzone podczas dochodzenia nie wskazują, że jakakolwiek współpraca z rządem ma wpływ na krajową cenę producenta na rynku analogicznym.
- (53) Ponadto, przedmiotowe zainteresowane strony nie zaproponowały żadnego innego państwa analogicznego.
- (54) Argumenty kwestionujące stosowność Stanów Zjednoczonych jako rynku analogicznego zostały zatem odrzucone.
- (55) Na podstawie powyższych rozważań, biorąc pod uwagę ilości sprzedane na rynkach krajowych producentów w potencjalnych państwach analogicznych w momencie dokonywania wyboru, fakt, że Stany Zjednoczone wykorzystano również jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu, oraz fakt, że Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron, które mogłyby podważyć stosowność Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego, Stany Zjednoczone uznano za właściwe państwo analogiczne.
- (56) Zainteresowane strony poinformowano o tym wyborze. Nie otrzymano żadnych uwag.

Wartość normalna

- (57) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez producenta z państwa analogicznego na rynku krajowym była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sprzedaż taką uznano za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży na rzecz niezależnych klientów stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości chińskiej sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii, ustalonej w motywie 111 poniżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie stwierdzono, że sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez producenta z państwa analogicznego była reprezentatywna.
- (58) Komisja zbadała następnie w odniesieniu do producenta z państwa analogicznego, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego przynosiła zysk w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a zatem czy sprzedaż tę można uznać za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Wielkość dokonanej z zyskiem sprzedaży produktu podobnego stanowiła mniej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu, w związku z czym wartość normalną oparto jedynie na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem.

Cena eksportowa

- (60) Jak wspomniano powyżej w motywie 21, z powodu niepodjęcia współpracy przez chińskich producentów eksportujących cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego na podstawie dostępnych faktów, tj. na podstawie informacji Eurostatu skorygowanych danymi otrzymanymi od użytkowników, którzy dokonywali przywozu węgla wolframu z Chin.
- (61) Wywozu z Chin dokonywano zarówno w ramach procedury uszlachetniania czynnego⁽¹⁾ („procedura UCz”), jak i zwykłego systemu. Jak przedstawiono w motywie 111, ponieważ wywóz dokonany w ramach systemu zwykłego stanowił zaledwie 0,1 % unijnego udziału w rynku w ODP, uznano go za nieznaczny, a obliczenia przeprowadzono w odniesieniu do ceny eksportowej wyłącznie w ramach procedury UCz.

⁽¹⁾ Węgiel wolframu, który jest przywożony w ramach procedury UCz, nie podlega uiszczaniu należności celnych i ceł antidumpingowych i jest wykorzystywany w procesie wytwarzania narzędzi, które są wywożone z UE.

Porównanie

- (62) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej ustalonej w ten sposób na podstawie ceny *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą rzetelnego porównania cena eksportowa i wartość normalna zostały skorygowane pod względem różnic wpływających na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekty uwzględniającej koszty transportu (krajowego i frachtu morskiego) oraz podatek wywozowy w wysokości 5 % (uchylony w maju 2015 r.) zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego na podstawie dostępnych faktów, tj. na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (63) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że chińscy producenci mają przewagę komparatywną pod względem ceny surowca, mianowicie APT, a tym samym ich koszty produkcji są niższe. Twierdzenie to powtórzono również po ujawnieniu informacji. Przedmiotowe strony twierdziły również, że wydajność produkcji i korzyści skali chińskich producentów eksportujących są większe. Elementy te należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu marginesu dumpingu.
- (64) Jak wspomniano w motywie 21 powyżej, żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie udzielił(-a) Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto żadna z tych zainteresowanych stron nie przedstawiła dowodów na poparcie swych twierdzeń. Z tego powodu nie można było ocenić rzekomej przewagi komparatywnej producentów chińskich w porównaniu z producentem z państwa analogicznego pod względem procesu produkcji. Argument ten został zatem odrzucony.
- (65) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że przy obliczaniu marginesu dumpingu i marginesu szkody należy wziąć pod uwagę różnice pod względem jakości w odniesieniu do zastosowań, kosztów produkcji i sprzedaży.
- (66) W tej kwestii, jak wyjaśniono powyżej w motywach 34 i 37, trzy rodzaje produktów mają podobne właściwości fizyczne i chemiczne oraz podobne zastosowania. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie była zatem w stanie ocenić między innymi rodzaju produktów wytwarzanych przez tych producentów, różnic jakości tych produktów i ich zastosowań końcowych, struktury kosztów oraz cen sprzedaży. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (67) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że nie wykorzystując numerów kontrolnych produktu w niniejszym dochodzeniu, Komisja odeszła od swojej zwykłej praktyki.
- (68) W pierwotnym dochodzeniu ustalono, że nie ma konieczności wykorzystywania różnych numerów kontrolnych produktu w celu rozróżnienia rodzajów produktu na potrzeby obliczenia między innymi marginesu dumpingu.
- (69) Prowadzone dochodzenie potwierdziło, że nie zaistniała żadna zmiana okoliczności faktycznych, która uzasadniałaby odstępstwo od pierwotnej metodyki. Ponadto ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących, jak wyjaśniono w motywie 21, nie było możliwe porównanie produktu produkowanego i sprzedawanego na rynku analogicznym i produktu wywożonego z Chin do Unii według poszczególnych rodzajów produktu. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

Margines dumpingu

- (70) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną ze średnią ważoną ceną eksportową, jak ustalono powyżej zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) na granicy Unii przed ocleniem, wyniósł ponad 40 %.
- (72) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że ze względu na przestawienie produkcji przez chińskich producentów eksportujących na produkty przetworzone bardzo mało prawdopodobne jest, aby chińscy producenci eksportujący sprzedawali produkty po cenach dumpingowych.
- (73) Należy zauważyć, że margines dumpingu ustalony powyżej w motywie 71 był zgodny z metodyką określoną w art. 2 rozporządzenia podstawowego. Żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował ani nie dostarczył odpowiednich informacji na potrzeby obliczenia marginesu dumpingu. Przedmiotowe strony nie przedstawiły również żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Twierdzenie to zostało odrzucone.

- (74) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że dane wymagane od chińskich producentów eksportujących i producenta z państwa analogicznego były niekompletne i nie pozwalały na odpowiednie porównanie z podziałem na rodzaje produktu. Strony te twierdziły, że należało gromadzić dane dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (75) Twierdzenie to nie zostało poparte dowodami. Dochodzenie wykazało, podobnie jak poprzednie dochodzenia dotyczące tego samego produktu, że różnice w rodzajach/poziomach jakości węgla wolframu nie miały istotnego wpływu na koszt i ceny. Przedmiotowe zainteresowane strony nie dostarczyły również żadnych dowodów wskazujących na taką istotną różnicę między cenami różnych rodzajów produktu/różnych jakości produktu. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a zatem Komisja nie była w stanie ustalić rodzajów produktu wytwarzanych przez chińskich producentów eksportujących oraz wpływu na koszt i ceny. Twierdzenie to zostało odrzucone.

3.2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (76) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków, przeanalizowano następujące elementy: (i) produkcję, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach, (ii) zapasy surowców i podatek wywozowy na koncentrat wolframu, (iii) chiński wywóz i atrakcyjność rynku unijnego, (iv) zmiany w konsumpcji w Chinach i na innych głównych rynkach wywozowych Chin.

3.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (77) Wobec braku współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących produkcja, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz na podstawie następujących źródeł: (i) informacji zgromadzonych podczas kontroli wrywkowej producentów eksportujących, (ii) informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu (opartych na badaniu rynkowym wnioskodawcy) oraz (iii) publicznie dostępnych informacji, tj. publikacji *Metal Bulletin*, wyspecjalizowanej w informacjach rynkowych na temat globalnych rynków stali, metali nieżelaznych i złomu metali.
- (78) Produkcję węgla wolframu w Chinach w ODP oszacowano na około 30 000 ton, moce produkcyjne na 42 000–50 000 ton, a tym samym wolne moce produkcyjne na 12 000–20 000 ton. Szacowane wolne moce produkcyjne wynosiły zatem 94–156 % konsumpcji w Unii (jak stwierdzono w motywie 107) w ODP.

3.2.2. Zapasy surowców i podatek wywozowy na koncentrat wolframu

- (79) Na podstawie publicznie dostępnych informacji ⁽¹⁾ Komisja stwierdziła, że w trakcie i po zakończeniu ODP Chiny posiadały zapasy surowców (tj. APT i koncentraty wolframu), z których można było wyprodukować ponad 25 000 ton węgla wolframu, a zatem w krótkim okresie wprowadzić znaczną ilość na rynek. Dochodzenie nie ujawniło nic, co wskazywałoby na wzrost światowego popytu na produkcję węgla wolframu z tych surowców.
- (80) Ponadto ChRL kontroluje 60 % światowych złóż rudy wolframu i równocześnie nakłada podatek wywozowy w wysokości 20 % na koncentrat wolframu ⁽²⁾.

3.2.3. Chiński wywóz i atrakcyjność rynku unijnego

- (81) Wielkości wywozu z ChRL i atrakcyjność rynku unijnego ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, opierając się na następujących źródłach: (i) chińskiej bazie danych statystycznych dotyczących wywozu; (ii) informacji Eurostatu skorygowanych danymi otrzymanymi od użytkowników, którzy dokonywali przywozu węgla wolframu z Chin, jak opisano w motywie 106; (iii) informacji zgromadzonych podczas kontroli wrywkowej producentów eksportujących; (iv) informacji na temat cen obowiązujących na chińskich rynkach kasowych zgromadzonych podczas dochodzenia; oraz (v) chińskiej ofercie cenowej dla Japonii, o której informacje zgromadzono w trakcie dochodzenia.

⁽¹⁾ Metal Bulletin: 1) <https://www.metalbulletin.com/Article/3646910/2017-PREVIEW-Chinese-tungsten-prices-will-continue-journey-of-recovery-as-market-reaches-consensus-on.html> oraz 2) <https://www.metalbulletin.com/Article/3596231/Chinas-SRB-tungsten-concentrate-stockpiling-boosts-domestic-export-prices.html>.

⁽²⁾ <https://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/commodity/tungsten/mcs-2015-tungs.pdf>

- (82) Główni znani chińscy producenci eksportujący wywieźli około 20 % swojej produkcji produktu objętego przeglądem, a stosunek wywozu do Unii i innych państw trzecich (Japonii, Republiki Korei, Stanów Zjednoczonych itd.) wynosił około 1:3.
- (83) Ponadto chiński wywóz produktu objętego przeglądem do innych państw trzecich wzrósł w okresie badanym o 10 %.
- (84) Pomimo obowiązujących środków antydumpingowych Chiny nadal były największym państwem wywozu węgla wolframu do Unii. Przywóz produktu objętego przeglądem z Chin w ODP był rzeczywiście ponad pięciokrotnie większy niż przywóz w 2012 r. (wzrost o 406 %), co stanowi wzrost o 6,9 punktu procentowego pod względem udziału w rynku Unii (jak ustalono w motywie 109, z 2,0 % w 2012 r. do 8,9 % w ODP). Wskazuje to na utrzymujące się zainteresowanie Chin rynkiem unijnym. Unia jest dla Chin drugim co do wielkości – po Japonii – rynkiem wywozowym węgla wolframu.
- (85) Aby ocenić atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen, chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii porównano z chińskimi cenami krajowymi i chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi przy wywozie do innych państw trzecich.
- (86) Przeciętne chińskie ceny krajowe w ODP były o 19 % niższe niż chińskie ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Unii.
- (87) Chińskie ceny eksportowe stosowane na innych rynkach trzecich w ODP były o 25 % niższe niż chińskie ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Unii.
- (88) Fakt, że w ODP chińskie ceny eksportowe produktu objętego przeglądem stosowane na rynku unijnym były wyższe niż chińskie ceny krajowe i chińskie ceny eksportowe stosowane na innych rynkach trzecich, wyraźnie pokazuje, że rynek unijny jest atrakcyjny dla chińskich producentów eksportujących.
- (89) Ponadto należy zauważyć, że nawet mimo braku ceł antydumpingowych w innych państwach trzecich Unia jest dla Chin drugim co do wielkości – po Japonii – rynkiem wywozowym węgla wolframu, jak stwierdzono powyżej w motywie 84. Ponadto w swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu informacji kilku użytkowników przyznało, że na rynku unijnym zawsze będzie popyt na chiński produkt.
- (90) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że poziom atrakcyjności rynku unijnego jest dla chińskich producentów raczej niski. Strony te twierdziły, że potwierdza to fakt, iż w ciągu ostatnich dziesięciu lat chińscy producenci eksportujący nie uciekali się do żadnych metod obejścia ani absorpcji środków, że chińscy producenci eksportujący nie zwiększyli znacząco swojego udziału w wywozie do Unii ani udziału w rynku unijnym ani nie obniżyli swoich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii.
- (91) Chociaż praktyki dotyczące obejścia lub absorpcji środków są ważnymi wskaźnikami pokazującymi ewentualne zainteresowanie niektórych producentów eksportujących konkretnym rynkiem pomimo obowiązujących środków, nie są one jako takie niezbędne przy ustalaniu atrakcyjności takiego rynku w odniesieniu do przywozu z państw trzecich. Inne zarzuty wysunięte przez te strony nie mogły zostać potwierdzone ustaleniami dokonanymi w trakcie niniejszego dochodzenia, w ramach którego, jak wyjaśniono w motywach 109 i 114 poniżej, stwierdzono wzrost udziału w rynku chińskich producentów eksportujących oraz spadek ich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii w rozpatrywanym okresie. Argument ten został zatem odrzucony.
- (92) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że na żadnym innym rynku nie istnieją cła antydumpingowe na węgiel wolframu, więc w przypadku wygaśnięcia środków mało prawdopodobne jest, aby część tych wolnych mocy produkcyjnych została wykorzystana do zwiększenia wywozu do Unii.
- (93) Po pierwsze, chińscy producenci eksportujący mogli już wywozić ten produkt do tych innych państw trzecich bez ceł antydumpingowych. Po drugie, jak wspomniano poniżej w motywie 107, konsumpcja na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 15 %. Po trzecie, jak wyjaśniono poniżej w motywach 111 i 112, większość przywozu z ChRL odbywa się w ramach procedury UCz (bezcłowo), przy czym w okresie badanym przywóz ten wzrósł o 477 %. W związku z tym w przypadku zniesienia ceł antydumpingowych prawdopodobnie nastąpiłby wzrost chińskiego wywozu do UE. Argument ten został odrzucony.

3.2.4. Zmiany w konsumpcji w Chinach i na innych głównych rynkach wywozowych Chin

- (94) Jeżeli chodzi o prawdopodobne zmiany w konsumpcji krajowej w Chinach, dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wskazywać na znaczny wzrost popytu krajowego w Chinach w najbliższej przyszłości. W następstwie wzrostu chińskiego wywozu węgla wolframu do Unii (o 406 %) i innych państw trzecich (o 10 %) (jak wyjaśniono powyżej w motywach 83 i 84) Komisja stwierdziła, że popyt krajowy w Chinach nie mógłby wchłonąć dostępnych wolnych mocy produkcyjnych.
- (95) Jeżeli chodzi o prawdopodobne zmiany w konsumpcji na innych głównych rynkach wywozowych Chin (w Japonii, Republice Korei i Stanach Zjednoczonych), dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wskazywać na znaczny wzrost popytu krajowego na tych rynkach. Wzrost wielkości wywozu z Chin do tych państw wyniósł 8 % w okresie badanym, jednak w tym samym okresie wielkość wywozu z Chin do Stanów Zjednoczonych zmalała o 35 %. Biorąc pod uwagę fakt, że Chiny są głównym producentem wolframu na świecie (jak wyjaśniono poniżej w motywie 192), nawet bez znajomości danych dotyczących produkcji krajowej i przywozu w odniesieniu do tych państw, Komisja stwierdziła, że rynki te nie mogłyby wchłonąć znacznej części dostępnych wolnych mocy produkcyjnych istniejących w Chinach.

3.2.5. Wniosek

- (96) Podsumowując, margines dumpingu ustalony w ODP, znaczne wolne moce produkcyjne dostępne w Chinach oraz ustalona atrakcyjność rynku unijnego wskazują na to, że uchylene środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuację dumpingu oraz że wywóz po cenach dumpingowych będzie wprowadzany na rynek unijny w znacznych ilościach. W związku z tym uważa się, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (97) W Unii produkt podobny jest wytwarzany przez dziewięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, z czego sześć przedsiębiorstw produkuje i sprzedaje go na wolnym rynku, a pozostałe trzy przedsiębiorstwa produkują węgiel wolframu głównie na potrzeby wytwarzania produktów przetworzonych („produkcja na wewnętrzne potrzeby”). Uznaje się, że stanowią one „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (98) Jeden z użytkowników podkreślił fakt, że przy sprzedaży swoich produktów w Unii jeden z producentów unijnych stosuje inny kod CN (8101 10 00), który nie jest objęty prowadzonym dochodzeniem. Wynika z tego zatem, że przedmiotowy producent unijny nie powinien zaliczać się do przemysłu Unii określonego w motywie 97.
- (99) Kody CN stosowane przy sprzedaży produktów w Unii są nieistotne dla definicji produktu objętego przeglądem i dla określenia przemysłu Unii. Istotną kwestią jest to, czy produkt wytwarzany przez producentów unijnych wchodzi w zakres definicji produktu objętego przeglądem, o której mowa w motywie 31. Dochodzenie wykazało, że produkt wytwarzany przez tego producenta unijnego faktycznie wchodzi w zakres wspomnianej definicji. W konsekwencji przedmiotowy producent unijny zalicza się do przemysłu Unii określonego w motywie 97.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (100) Jak wspomniano w motywie 97, niektórzy producenci unijni produkują produkt objęty przeglądem głównie na wewnętrzne potrzeby jako surowiec pierwotny do produkcji różnych produktów przetworzonych, dlatego konsumpcję na wewnętrzne potrzeby i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano osobno.
- (101) Rozróżnienie między rynkiem konsumpcji na wewnętrzne potrzeby a wolnym rynkiem ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na wewnętrzne potrzeby nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi i w związku z tym nie są wiarygodne. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego przeglądem i ceny są cenami wolnorynkowymi.

- (102) Na podstawie danych uzyskanych od współpracujących producentów unijnych i wnioskodawcy w odniesieniu do całej działalności przemysłu Unii (na wewnętrzne potrzeby i na wolny rynek) Komisja stwierdziła, że około 31 % całkowitej produkcji unijnej było przeznaczone na wewnętrzne potrzeby.
- (103) Ponadto na wolnym rynku przemysł Unii wytwarza na podstawie umów zwykłych (przemysł Unii posiada surowiec) oraz na podstawie umów o przerób (nabywca węgliku wolframu jest właścicielem surowca, który wnosi na rzecz producentów unijnych opłatę za przetwarzanie surowca na węglik wolframu). Umowy o przerób są wykorzystywane na potrzeby działalności związanej z recyklingiem, ponieważ klienci dostarczają przemysłowi Unii złom w celu przetworzenia. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym 23 % całkowitej wielkości produkcji zostało wytworzone na podstawie umowy o przerób, z czego około 89 % było przeznaczone na rynek unijny. Wynika z tego, że produkcja zwykła na wolny rynek wynosi około 46 % całkowitej produkcji.

4.2.1. Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby

- (104) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wewnętrzne potrzeby na podstawie wielkości produkcji i wielkości sprzedaży na wewnętrzne potrzeby na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję na wewnętrzne potrzeby:

Tabela 1

Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby (w tonach)	2 249	2 461	2 599	2 653
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	118

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (105) W okresie badanym unijna konsumpcja na wewnętrzne potrzeby wzrosła o 18 %, osiągając 2 653 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.2.2. Konsumpcja na wolnym rynku

- (106) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wolnym rynku na podstawie: a) wielkości sprzedaży na wolnym rynku wszystkich znanych producentów unijnych w Unii oraz b) łącznej wielkości przywozu do Unii odnotowanej przez Eurostat. Jeśli chodzi o ChRL, wielkości przywozu odnotowane przez Eurostat zostały skorygowane uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, ponieważ podano w nich większe wielkości przywozu w porównaniu z danymi Eurostatu.
- (107) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję na wolnym rynku:

Tabela 2

Konsumpcja na wolnym rynku

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wolnym rynku (w tonach)	11 151	11 778	13 815	12 814
Indeks (2012 = 100)	100	106	124	115

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i Eurostat.

- (108) W latach 2012–2014 konsumpcja w Unii na wolnym rynku wzrosła o 24 %, a następnie spadła w ODP o 7 % do poziomu 12 814 ton w porównaniu z 2014 r. Ogółem konsumpcja na wolnym rynku wzrosła w okresie badanym o 15 %.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (109) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie skorygowanych danych Eurostatu uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, ponieważ podano w nich większe łączne wielkości przywozu w porównaniu z danymi Eurostatu, jak wspomniano również w motywie 106. Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Przywóz z Chin (w tonach)	225	303	905	1 140
Indeks (2012 = 100)	100	135	402	506
Udział Chin w rynku (%)	2,0	2,6	6,6	8,9
Indeks (2012 = 100)	100	127	325	441

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (110) W okresie badanym przywóz z ChRL znacznie wzrósł. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywieziono z ChRL 1 140 ton, tj. ponad pięć razy więcej, niż przywieziono z ChRL na początku okresu badanego (225 ton). Wzrost wielkości przywozu przekroczył wzrost konsumpcji, a tym samym udział Chin w rynku wzrósł w okresie badanym o 6,9 punktu procentowego z 2,0 % w 2012 r. do 8,9 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.3.1.1. Systemy przywozu

- (111) Przywozu z ChRL dokonywano w ramach systemu zwykłego i procedury UCz, jak pokazano poniżej:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku na system przywozu

	2012	2013	2014	ODP
Zwykły system przywozu				
Przywóz z Chin (w tonach)	29	8	10	10
Indeks (2012 = 100)	100	27	34	33
Udział Chin w rynku (%)	0,3	0,1	0,1	0,1
Indeks (2012 = 100)	100	25	28	29

	2012	2013	2014	ODP
Procedura uszlachetniania czynnego				
Przywóz z Chin (w tonach)	196	295	895	1 131
Indeks (2012 = 100)	100	151	457	577
Udział Chin w rynku (%)	1,8	2,5	6,5	8,8
Indeks (2012 = 100)	100	143	369	502

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (112) Prawie całość przywozu z ChRL jest dokonywana w ramach procedury UCz i w okresie badanym wzrosła prawie pięciokrotnie. Przywóz w ramach systemu zwykłego był nieznaczny w całym okresie badanym (poniżej 0,1 % udziału w rynku), a nawet wykazywał tendencję spadkową.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (113) Komisja określiła tendencję cen importowych z Chin na podstawie danych Eurostatu uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy. Ponieważ wielkości przywozu z ChRL w ramach zwykłego systemu przywozu były nieznaczne, nie uwzględniono ich przy ustalaniu średniej ceny importowej i przy obliczaniu podcięcia cenowego.
- (114) Średnia cena przywozu do Unii z ChRL kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 5

Ceny importowe (w EUR/tonę) w ramach procedury uszlachetniania czynnego

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe z Chin (w EUR/tonę)	39 418	35 465	34 414	33 327
Indeks (2012 = 100)	100	90	87	85

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (115) Średnia cena produktu przywożonego w ramach procedury UCz ogółem spadła w okresie badanym o 15 %. Powyższy spadek cen nastąpił po spadku ceny surowców.
- (116) Z informacji przekazanych przez współpracujących użytkowników oraz uzyskanych z systemów przywozu stosowanych na potrzeby przywozu z ChRL wynika, że cały przywóz produktu objętego przeglądem z ChRL dokonywany jest na podstawie umów zwykłych. Dlatego też, a także w celu rzetelnego porównania, przy obliczaniu podcięcia cenowego pominięto sprzedaż dokonywaną przez przemysł Unii na podstawie umów o przerób. Ponadto, jak wspomniano w motywie 113, przywóz w ramach systemu zwykłego był nieznaczny w całym okresie badanym i w konsekwencji nie został uwzględniony. W związku z tym obliczenie podcięcia cenowego opierało się wyłącznie na cenach importowych w ramach procedury UCz.
- (117) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży węgla wolframu naliczanych przez producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym na podstawie umów zwykłych, skorygowanych do poziomu *ex-works*, oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen importowych na podstawie danych Eurostatu, uwzględniając również zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

- (118) Wynik porównania wyrażono jako odsetek średniej ważonej ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i wyniósł on średnio 13,2 %. Te obliczenia uwzględniają fakt, że proszki wytworzone w procesie cynkowym nie były przywożone z ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a zatem zostały wykluczone.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

- (119) Wielkość przywozu do Unii z państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie, przedstawiono w tabeli poniżej. Tendencje dotyczące wielkości i cen opierają się na danych Eurostatu i obejmują wszystkie systemy przywozu (system zwykły, procedura uszlachetniania czynnego i procedura uszlachetniania biernego). Większość wielkości przywozu z państw trzecich stanowi przywóz odbywający się w ramach systemu zwykłego.

Tabela 6

Przywóz z innych państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Przywóz (w tonach)	1 896	1 402	1 724	1 359
Indeks (2012 = 100)	100	74	91	72
Udział w rynku (%)	17,0	11,9	12,5	10,6
Udział Stanów Zjednoczonych w rynku (%)	4,2	2,8	4,7	4,8
Średnia cena (w EUR/tonę)	54 525	52 342	40 543	39 878
Indeks (2012 = 100)	100	96	74	73
Udział Korei Południowej w rynku (%)	1,4	2,3	2,0	2,4
Średnia cena (w EUR/tonę)	49 249	38 022	39 256	41 316
Indeks (2012 = 100)	100	77	80	84
Udział Wietnamu w rynku (%)	1,3	1,0	1,1	0,9
Średnia cena (w EUR/tonę)	44 633	35 110	36 869	37 352
Indeks (2012 = 100)	100	79	83	84

Źródło: Eurostat.

- (120) W okresie badanym łączny przywóz z państw trzecich zmniejszył się o 28 %. Ta tendencja nie była zgodna z ogólną tendencją rynkową wywołaną rosnącą konsumpcją, jak opisano w motywie 108. Dopiero w 2014 r. wielkość przywozu wzrosła o 23 % w porównaniu z 2013 r., ale następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalała o 21 % w porównaniu z 2014 r. Tym samym udział tego przywozu w rynku zmniejszył się w okresie badanym z 17,0 % do 10,6 %.
- (121) Ta ogólna tendencja nie dotyczyła Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej – jeżeli chodzi o przywóz z tych państw, jego udział w rynku nieznacznie wzrósł w okresie badanym, osiągając jednak niższy poziom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z przywozem z Chin. Ponadto średnia cena przywozu ze Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej spadła w okresie badanym, utrzymując się jednak niezmiennie powyżej średniej ceny sprzedaży chińskiego wywozu przywożonego w ramach procedury UCz.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (122) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w badanym okresie.
- (123) Jak stwierdzono w motywie 97, przemysł Unii składa się z dziewięciu przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, z czego sześć przedsiębiorstw produkuje i sprzedaje na wolnym rynku, a pozostałe trzy przedsiębiorstwa produkują głównie na wewnętrzne potrzeby. Trzej spośród producentów unijnych działających na wolnym rynku i trzej producenci na rynku sprzedaży wewnętrznej są zintegrowani z nabywcami. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 22, Komisja postanowiła objąć dochodzeniem wszystkich sześciu producentów unijnych działających na wolnym rynku w celu ustalenia możliwej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (124) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie zweryfikowanych danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (125) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (126) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, średni koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (127) W przypadku niektórych wskaźników makroekonomicznych dotyczących przemysłu Unii Komisja oddzielnie zbadała dane odnoszące się do wolnego rynku i dane odnoszące się do rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby oraz przeprowadziła analizę porównawczą. Czynniki te obejmują: sprzedaż i udział w rynku. Inne wskaźniki gospodarcze można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym wykorzystywania przez przemysł Unii na wewnętrzne potrzeby, ponieważ zależą one od całkowitej działalności, bez względu na to, czy produkcja jest przeznaczona na wewnętrzne potrzeby, czy też do sprzedaży na wolnym rynku. Czynniki te obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, wydajność i koszty pracy. W przypadku tych czynników, aby uzyskać kompletny obraz szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy przeprowadzić analizę całego przemysłu Unii, ponieważ przedmiotowych danych nie można podzielić na dane dotyczące sprzedaży na wewnętrzne potrzeby i dane dotyczące sprzedaży na wolnym rynku.
- (128) W przypadku niektórych wskaźników mikroekonomicznych (średnia cena jednostkowa, średni koszt jednostkowy i rentowność) w analizie rozróżniono umowy zwykłe i umowy o przerób. Wynikało to z faktu, że umowy o przerób nie obejmują kosztu surowców, a ceny są w rzeczywistości opłatami za przetwarzanie.
- (129) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że dochodzenie nie powinno obejmować działalności związanej z przerobem, argumentując, że ponieważ właścicielem surowców jest klient, nie jest pewne, kto jest faktycznym producentem. Ponadto twierdzono, że koszt wytworzenia w przypadku przerobu jest niższy niż koszt wytworzenia w przypadku produkcji zwykłej, w której przemysł Unii pozostaje właścicielem surowca (ponieważ umowy o przerób nie obejmują kosztu surowca) i nie powinno się mieszać tych dwóch modeli biznesowych w analizie szkody.
- (130) Dochodzenie wykazało, że w procesie wytwarzania stosowanym przez producentów unijnych nie można oddzielić węgla wolframu wyprodukowanego na podstawie umów zwykłych od węgla wolframu wyprodukowanego na podstawie umów o przerób. Klienci nie będą wiedzieli, czy otrzymany węgiel wolframu został wytworzony ze złomu czy z surowców pierwotnych. Tylko w procesie cynkowym stosuje się wsady i w tym przypadku klient otrzymuje węgiel wolframu wyprodukowany ze swojego własnego złomu. Ilości uzyskane w procesie cynkowym w ramach przerobu były jednak bardzo małe (mniej niż 3 %) w porównaniu z całkowitą produkcją przemysłu Unii w okresie badanym. W związku z tym ilości wytwarzane w tym procesie w ramach przerobu nie zakłócają ogólnej oceny produkcji unijnej. Ponadto udział produkcji w ramach przerobu w całkowitej produkcji unijnej różni się w poszczególnych latach w zależności od dostępności surowców na rynku.

- (131) Jeżeli chodzi o różnicę między kosztem wytwarzania w przypadku przerobu a kosztami wytwarzania w przypadku produkcji zwykłej, to nie stanowi ona powodu, by wykluczać działalność związaną z przerobem z analizy szkody. W każdym razie różnica ta odzwierciedlona jest w analizie. W związku z tym twierdzenie, że dochodzenie nie powinno obejmować przerobu, zostaje odrzucone.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (132) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Produkcja (w tonach)	12 667	13 903	15 068	14 668
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	110	119	116
Moce produkcyjne (w tonach)	19 225	20 100	21 245	21 565
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	105	111	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	66	69	71	68
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	105	108	103

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez wnioskodawcę.

- (133) Dane w powyższej tabeli obejmują zarówno produkcję zwykłą, jak i produkcję w ramach przerobu w odniesieniu do produktów wytwarzanych z surowców pierwotnych i produktów pochodzących z recyklingu.
- (134) W latach 2012–2014 całkowita wielkość produkcji wzrosła o 16 %, a następnie od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym nieznacznie zmalała – o 3 % – osiągając poziom 14 668 ton. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji wzrosła o 16 %.
- (135) W okresie badanym również moce produkcyjne wzrosły o 12 %, osiągając poziom 21 565 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Szereg producentów unijnych planuje także nadal zwiększać swoje moce produkcyjne w ciągu najbliższych 3–4 lat.
- (136) Ponadto wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wzrósł o 8 % w latach 2012–2014, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nieco zmalał w porównaniu z 2012 r. Ogółem wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wzrósł w okresie badanym o 3 %, osiągając poziom 68 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (137) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i udział tego przemysłu w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży na wolnym rynku i jej udział w tym rynku

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość sprzedaży na wolnym rynku unijnym (w tonach)	9 030	10 073	11 186	10 314
Indeks (2012 = 100)	100	112	124	114
Udział w rynku (%)	81,0	85,5	81,0	80,5
Indeks (2012 = 100)	100	106	100	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (138) W latach 2012–2014 wielkość sprzedaży na wolnym rynku wzrosła o 24 %, a następnie między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym spadła o 8 %. Ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła o 14 %, osiągając poziom 10 314 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wzrost ten miał miejsce w następstwie wzrostu konsumpcji w Unii w tym samym okresie.
- (139) Udział przemysłu Unii w wolnym rynku wzrósł o 4,5 punktu procentowego w latach 2012–2013, a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalał o 5 punktów procentowych, osiągając poziom 80,5 %. Ogółem udział przemysłu Unii w wolnym rynku w okresie badanym nieznacznie zmalał o 0,5 punktu procentowego.
- (140) Jeżeli chodzi o rynek sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, wielkość produkcji i udział w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby (w tonach)	2 249	2 461	2 599	2 653
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	118
Udział w rynku (z całkowitego udziału w rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby i wolnym rynku) (%)	17	17	16	17
Indeks (2012 = 100)	100	103	94	102

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (141) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby (składająca się z wykorzystania na wewnętrzne potrzeby oraz ze sprzedaży na wewnętrzne potrzeby przemysłu Unii) wzrosła o 18 % w okresie badanym, nieco powyżej całkowitego wzrostu konsumpcji zarówno w przypadku rynku sprzedaży wewnętrznej, jak i wolnego rynku. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby wyrażony jako odsetek całkowitej konsumpcji (zarówno na rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, jak i wolnym rynku) utrzymywał się w okresie badanym niemal na stałym poziomie 17 %.

4.5.2.3. Wzrost

- (142) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku ściśle odpowiadała zmianom w konsumpcji unijnej i wzrosła w okresie badanym o 14 %. W rezultacie udziału w rynku przemysłu Unii utrzymywał się raczej na stałym poziomie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy wzrósł o 4,5 punktu procentowego w porównaniu z 2012 r.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (143) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	681	687	700	704
Indeks (2012 = 100)	100	101	103	103
Wydajność (ton/pracownika)	19	20	22	21
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	112

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez wnioskodawcę.

- (144) W okresie badanym liczba zatrudnionych w przemyśle Unii nieco wzrosła – o 3 % – osiągając poziom 704 pracowników w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W wyniku większego wzrostu produkcji wydajność wzrosła w okresie badanym o 12 %.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (145) W wyniku dochodzenia w motywie 71 ustalono, że miał miejsce dalszy przywóz produktu objętego przeglądem z ChRL na rynek unijny po cenach w znacznej mierze dumpingowych.
- (146) Sytuacja przemysłu Unii poprawiła się w znacznej mierze po wcześniejszym dumpingu, a obowiązujące środki antidumpingowe okazały się skuteczne. W rezultacie wielkość sprzedaży przemysłu Unii zwiększyła się o 14 %. Udział przemysłu Unii w wolnym rynku w okresie badanym nieco zmalał – o 0,5 punktu procentowego.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (147) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży niepowiązanym klientom stosowane przez producentów unijnych w przypadku umów zwykłych na unijnym wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 11

Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży

	2012	2013	2014	ODP
Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/tonę)	47 296	41 686	41 118	36 160
Indeks (2012 = 100)	100	88	87	76

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu Unii w odniesieniu do zwykłych wielkości sprzedaży zmniejszyły się w okresie badanym o 24 %. Spadek cen nastąpił po spadku ceny surowców.
- (149) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie stosowana wobec niepowiązanych klientów przez unijnych producentów w przypadku umów o przerób na unijnym wolnym rynku kształtowała się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 12

Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie

	2012	2013	2014	ODP
Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w Unii (w EUR/tonę)	12 792	13 497	13 669	13 452
Indeks (2012 = 100)	100	106	107	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (150) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w przemyśle Unii w odniesieniu do wielkości produkcji pochodzącej z przerobu zmniejszyła się w okresie badanym o 5 %.
- (151) Jeżeli chodzi o koszty produkcji i koszty przetwarzania w przemyśle Unii, Komisja musiała podać te dane w postaci indeksów, ponieważ stanowią one poufne informacje handlowe.
- (152) Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w przemyśle Unii w przypadku umów zwykłych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w przypadku umów zwykłych

	2012	2013	2014	ODP
Indeks (2012 = 100)	100	82	85	78

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (153) Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w odniesieniu do produkcji zwykłej zmalał w okresie badanym o 22 %. Koszty produkcji malały wraz ze spadkiem cen surowców.

- (154) Średni ważony jednostkowy koszt przetworzenia w przemyśle Unii w przypadku umów o przerób kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Średnie ważone jednostkowe koszty przetwarzania w przypadku umów o przerób

	2012	2013	2014	ODP
Indeks (2012 = 100)	100	105	97	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (155) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w przypadku produkcji w ramach przerobu zmniejszyła się w okresie badanym o 1 %.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (156) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika	65 626	70 243	73 736	71 898
Indeks (2012 = 100)	100	107	112	110

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (157) W latach 2012–2014 średnie koszty pracy wzrosły o 12 %, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalały o 2 % w porównaniu z 2014 r. Ogółem średnie koszty pracy wzrosły o 10 % w okresie badanym.

4.5.3.3. Zapasy

- (158) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 16

Zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	1 201	1 095	923	1 069
Indeks (2012 = 100)	100	91	77	89
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	9	9	7	8
Indeks (2012 = 100)	100	91	77	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (159) Poziom zapasów spadł w okresie badanym o 11 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zapasy stanowiły 8 % wielkości produkcji, co uznano za poziom mieszczący się w normie.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (160) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 17

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność całkowitej sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii – zwykłej i w ramach przerobu (% obrotu ze sprzedaży)	11,9	16,8	13,6	11,6
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	140	114	97
Przepływy pieniężne (w EUR)	63 654 025	57 060 905	54 583 859	40 680 386
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	90	86	64
Inwestycje (w EUR)	19 902 447	21 890 061	25 810 548	15 752 867
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	110	130	79
Zwrot z inwestycji (%)	37,1	46,0	35,9	20,1
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	124	97	54

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (161) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży w odniesieniu do całej działalności przemysłu Unii (produkcji zwykłej i w ramach przerobu) Rentowność działalności zwykłej, która stanowiła 77 % całkowitej produkcji w ODP, była niższa niż rentowność działalności związanej z przerobem. Ponadto należy zauważyć, że rentowność działalności zwykłej była niższa niż zysk docelowy wynoszący 10 %.
- (162) Przemysł Unii był rentowny w okresie badanym przy zmiennym poziomie rentowności. Rentowność wzrosła więc o 4,8 punktu procentowego w 2013 r. w porównaniu z 2012 r., osiągając poziom 16,8 %, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalała o 5,1 punktu procentowego do poziomu 11,6 %. Ogółem w okresie badanym rentowność zmalała o 0,3 punktu procentowego.
- (163) Przepływy pieniężne, czyli zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności, pozostawały dodatnie w okresie badanym. Znacznie jednak zmalały w okresie badanym – o 36 %.
- (164) W latach 2012–2014 inwestycje wzrosły o 30 %, a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalały o 39 % w porównaniu z 2014 r. Ogółem inwestycje zmalały w okresie badanym o 21 %. W okresie badanym inwestycje przemysłu Unii przekroczyły 80 mln EUR. Inwestycje miały na celu lepsze wykorzystanie surowców, a tym samym obniżenie kosztu wytwarzania, na przykład poprzez usprawnienie sortowania, ulepszenia w zakładach recyklingu w zakresie wytwarzania podciśnienia oraz ulepszenia w zakresie kruszenia. Ponadto w przemyśle Unii inwestowano w zapewnienie zgodności z przepisami w dziedzinie środowiska mającymi zastosowanie w Unii. Inwestycje miały na celu również poprawę efektywności poprzez zastąpienie starej technologii rozwiązaniami efektywniejszymi pod względem zużycia energii. Ponadto dokonano inwestycji polegających na zastąpieniu kilku pieców urządzeniami zapewniającymi większą elastyczność w zakresie mieszania złomu twardego z miękkim oraz umożliwiających przetwarzanie szerszego asortymentu złomu.

- (165) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym był dodatni. W 2013 r. wzrósł o 24 % w porównaniu z 2012 r., a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalał o 25,9 punktu procentowego. Ogółem zwrot z inwestycji zmalał w okresie badanym o 17 punktów procentowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (166) Z uwagi na obowiązujące cła antydumpingowe sytuacja przemysłu Unii nadal poprawiała się po wcześniejszym szkodliwym dumpingu.
- (167) Wielkość sprzedaży i udział w rynku w trakcie okresu badanego wykazały pozytywne zmiany, ponieważ przemysł Unii zdołał dostosować do wzrostu konsumpcji. W okresie badanym nastąpił również wzrost produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (168) Wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu Unii (rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji) były dodatnie w okresie badanym. Niemniej jednak istniała tendencja spadkowa pod względem przepływów pieniężnych.
- (169) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że sytuacja przemysłu Unii poprawiała się po wcześniejszym dumpingu i że nie poniósł on istotnej szkody w okresie badanym w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4.6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.6.1. Uwagi wstępne

- (170) Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Chin odbywał się po cenach dumpingowych i że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.
- (171) Ponieważ przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody, zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, gdyby środki wprowadzone wobec ChRL wygasły zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (172) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, wzięto pod uwagę następujące elementy: (i) wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL, (ii) możliwe poziomy cen produktu objętego przeglądem przywożonego z Chin na rynek unijny oraz (iii) wpływ tych poziomów cen na przemysł Unii.

4.6.2. Wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL

- (173) Jak wyjaśniono w motywie 78, ChRL ma znaczne wolne moce produkcyjne w zakresie produkcji węgla wolframu, które można oszacować na poziomie 12 000–20 000 ton, co stanowi 94–156 % konsumpcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (174) Ponadto, jak stwierdzono w motywie 79, w ChRL istnieją zapasy węgla wolframu jako surowca (tj. APT i koncentratów wolframu), z którego w krótkim czasie możnaby wyprodukować ponad 25 000 ton węgla wolframu.
- (175) Przy braku środków antydumpingowych wolne moce produkcyjne w połączeniu z zapasami surowców prawdopodobnie zostałyby wykorzystane na potrzeby produkcji z przeznaczeniem na wywóz do Unii, ponieważ jest to atrakcyjny rynek dla chińskich producentów eksportujących, jak opisano w motywie 85 i następnym. Nic również nie świadczy o tym, że nastąpiłby wzrost popytu na węgiel wolframu na rynkach innych państw trzecich, natomiast konsumpcja w Unii wykazywała tendencję wzrostową, a jak wspomniano już w motywie 84, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rynek unijny był dla ChRL największym po Japonii rynkiem wywozowym. W związku z tym przywóz z ChRL prawdopodobnie ponownie wejdzie na rynek unijny w znacznych ilościach.

- (176) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że producenci chińscy będą woleli zaopatrywać chińskich producentów niższego szczebla zamiast wywozić surowiec na rynek unijny. Ponieważ jednak twierdzenie to nie zostało poparte dowodami, zostało ono odrzucone.

4.6.3. *Możliwe poziomy cen przywozu z Chin na rynek unijny*

- (177) Jako orientacyjny poziom cen, po których chiński węgiel wolframu prawdopodobnie byłby przywożony na rynek unijny w przypadku uchylecia środków, przyjęto ceny importowe z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ramach systemu opartego na procedurze UCz ceny te podcinały ceny przemysłu Unii średnio o około 13,2 %. Ponadto, biorąc pod uwagę możliwe ceny w ramach zwykłego systemu przywozu bez ceł antydumpingowych i z uwzględnieniem należności celnych, podcięcie cenowe również byłoby znaczne i wynosiłoby średnio 8,6 %.
- (178) Ponadto przeanalizowano poziomy cen importowych z Chin do innych państw trzecich oraz chińskie ceny na rynku krajowym. W obu przypadkach chińskie ceny okazały się niższe od cen przemysłu Unii nawet o 33 % w porównaniu z innymi państwami trzecimi i o 28 % w porównaniu z chińskimi cenami krajowymi.

4.6.4. *Wpływ na przemysł Unii*

- (179) W przypadku braku środków antydumpingowych znaczne wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL, wyjaśnione w motywach 173 i 174, w połączeniu z różnicą w cenach opisaną w motywach 85–87 i 177 w krótkim czasie zachęca chińskich producentów eksportujących do wywozu na rynek unijny znacznych ilości po niskich cenach na poziomie dumpingowym.
- (180) Te duże ilości taniego węgla wolframu będą wywierały znaczną presję cenową na przemysł Unii, który będzie musiał obniżyć swoje ceny, aby nadal móc sprzedawać swój produkt w Unii. Jednocześnie przemysł Unii będzie musiał jednak ograniczyć wielkość produkcji, ponieważ nie będzie w stanie obniżyć swoich cen do tak niskiego poziomu jak chińskie ceny eksportowe. Należy przypomnieć, jak stwierdzono w motywie 80, że chińscy producenci eksportujący mają dostęp do surowców tańszych niż surowce dostępne dla przemysłu Unii, ponieważ ChRL kontroluje 60 % światowych zasobów rudy wolframu i równocześnie nakłada podatek wywozowy w wysokości 20 % na koncentrat wolframu, co podnosi cenę tego surowca dla stron spoza ChRL.
- (181) Gdyby ceny importowe z Chin w ramach procedury UCz wraz z należnościami celnymi uznać za możliwy punkt odniesienia dla przyszłej ceny sprzedaży przemysłu Unii po uchyleciu przedmiotowych środków, przemysł Unii już by nie osiągał zysków, ale funkcjonowałby na progu rentowności, co jest niemożliwe do utrzymania w dłuższej perspektywie. Scenariusz ten jest tak naprawdę scenariuszem zachowawczym, ponieważ chińscy producenci eksportujący mogą sprzedawać przedmiotowy produkt na rynku unijnym po cenach jeszcze niższych od tego punktu odniesienia, biorąc pod uwagę chińskie poziomy cen odnotowane w innych państwach trzecich. Chińscy producenci eksportujący mieliby motywację do zmniejszenia zapasów surowców, jak wyjaśniono w motywie 79. W takim przypadku przemysł Unii będzie zmuszony nadal obniżać swoje ceny sprzedaży, co spowoduje, że w krótkim czasie (1–2 lata) jego zwykła działalność zacznie przynosić straty. Ponadto należy zauważyć, że produkt objęty przeglądem charakteryzuje się dużą zmiennością marży zysku. Jak przedstawiono w tabeli 17, rentowność przemysłu Unii spadła o 5,2 punktu procentowego w ciągu zaledwie dwóch lat (między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym).
- (182) Ponadto przemysł Unii prawdopodobnie będzie musiał także zmniejszyć wielkość swojej produkcji, ponieważ nie będzie w stanie dostosować się do chińskich niskich cen bez ponoszenia strat. Spadek wielkości produkcji ma bezpośredni wpływ również na działalność związaną z przerobem. Sektor wolframu jest branżą kapitałochłonną, która musi utrzymywać określoną wielkość produkcji w celu utrzymania kosztów stałych na rozsądnym poziomie. Wzrost kosztów stałych po zmniejszeniu produkcji spowoduje podniesienie nie tylko kosztów produkcji w ramach działalności zwykłej, lecz także kosztów przetwarzania, a tym samym negatywnie wpłynie również na opłacalność umów o przerób.
- (183) Na przykład w scenariuszu spadku wielkości produkcji o 25 % (3 700 ton, tj. 23 % chińskich wolnych mocy produkcyjnych) koszty przetwarzania wzrosłyby o 82 %, a działalność związana z przerobem zamiast generować zyski, zaczęłaby przynosić straty na poziomie powyżej 30 %. Zaobserwowano to również w poprzednim dochodzeniu, kiedy to oszacowano, że zmniejszenie wielkości produkcji o ok. 50 % (6 400 ton) spowodowałoby spadek rentowności z 7,6 % do -19,5 % w ciągu zaledwie jednego roku.

- (184) Działalność związana z przerobem ma sens ekonomiczny dla klientów przemysłu Unii (użytkowników) tylko dopóki opłaty za przetwarzanie (koszt przetwarzania + marża) powiększone o koszt złomu (dla użytkownika) są niższe od ceny importowej węgla wolframu z ChRL. Po osiągnięciu tej granicy użytkownicy nie będą już mieli motywacji do zawierania umów o przerób z przemysłem Unii, lecz będą zaopatrywali się w węgiel wolframu z ChRL. Renegocjowanie z przemysłem Unii opłat za przetwarzanie nie wydaje się możliwe, ponieważ, jak wyjaśniono powyżej, koszty przetwarzania w przemyśle Unii wzrosną.
- (185) Ponadto nawet gdyby działalność związana z przerobem była bardziej opłacalna niż działalność zwykła, przemysł Unii nie mógłby działać wyłącznie na podstawie umów o przerób. Przerób dotyczy wyłącznie działalności związanej z recyklingiem, a moce produkcyjne przemysłu Unii w zakresie przetwarzania złomu na koncentrat wolframu są zbyt małe w porównaniu z całkowitym zapotrzebowaniem na koncentrat wolframu w procesie produkcji. Dlatego przemysł Unii musi uzupełniać zapotrzebowanie na koncentrat wolframu koncentratami pierwotnymi na podstawie umów zwykłych. Ponadto na rynku nie ma wystarczająco dużo złomu, żeby przemysł Unii mógł zwiększyć swoje moce produkcyjne w zakresie recyklingu.
- (186) W związku z powyższym obniżenie ceny sprzedaży co najmniej do poziomu ceny importowej w ramach procedury UCz w ODP, z uwzględnieniem opłat celnych, w połączeniu ze zmniejszeniem wielkości produkcji sprawi, że przemysł Unii będzie ponosił straty.
- (187) Na podstawie wyżej opisanych faktów Komisja stwierdziła, że przypadku uchylecia środków istnieje prawdopodobieństwo bardzo szybkiego wystąpienia istotnej szkody. W szczególności prawdopodobne jest, że w perspektywie krótkoterminowej (1–2 lata) producenci unijni niezintegrowani z rynkiem niższego szczebla będą zmuszeni do likwidacji swojej działalności, ponieważ będą bezpośrednio narażeni na wolnym rynku na presję na obniżenie cen w wyniku przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych z Chin. Dwa z tych przedsiębiorstw nie są zaangażowane w działalność związaną z recyklingiem, dlatego nie mogą liczyć na wyższe marże w ramach umów o przerób. Ponadto producenci unijni zintegrowani z rynkiem niższego szczebla nadal będą sprzedawać węgiel wolframu powiązanym użytkownikom po niższych cenach, jednak koszty przetwarzania w umowach o przerób wzrosną ze względu na zmniejszenie wielkości produkcji. W dłuższej perspektywie (4–5 lat) jest prawdopodobne, że również producenci unijni zintegrowani z rynkiem niższego szczebla zakończą swoją działalność, ponieważ nie będą w stanie konkurować z tą presją na dłuższą metę, gdyż także ich powiązani użytkownicy zdecydują się na zakup węgla wolframu z Chin. W przypadku urzeczywistnienia się tego scenariusza ten strategiczny surowiec nie będzie już produkowany w Unii.

5. INTERES UNII

- (188) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z ChRL w następstwie ustalenia obecnego przeglądu wygaśnięcia nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, w tym interesów przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz dostawców. Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (189) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach uznawano, iż wprowadzenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii. Co więcej, fakt, że obecne dochodzenie to przegląd wygaśnięcia, a więc analiza sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane, umożliwia ocenę ewentualnego nadmiernie niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (190) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu Unii

- (191) Mając na uwadze wnioski dotyczące sytuacji przemysłu Unii przedstawione w motywach 166–169 i uwzględniając argumenty dotyczące analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody przedstawione w motywach 170–186, Komisja uznała, że w razie dopuszczenia do wygaśnięcia ceł antydumpingowych prawdopodobnie nastąpiłoby poważne pogorszenie sytuacji finansowej przemysłu Unii. Środki te okazały się niezbędne dla utrzymania produkcji węgla wolframu w Unii, ponieważ przemysł Unii nie byłby w stanie wytrzymać presji spowodowanej przywozem dużych ilości węgla wolframu po cenach dumpingowych z ChRL, sprzedawanego na rynku unijnym poniżej cen stosowanych przez przemysł Unii.

- (192) Stwierdza się, że utrzymanie środków działałoby na korzyść przemysłu Unii, który powinien wówczas być w stanie dalej inwestować w nowe technologie w swoich zakładach produkcyjnych, zwłaszcza w działalność w zakresie recyklingu, aby w większym stopniu uniezależnić się od ChRL, a tym samym znaleźć się w lepszej sytuacji w obliczu niedoboru surowców pierwotnych na rynku.
- (193) Gdyby natomiast przedmiotowe środki zostały uchylone, prawdopodobnie miałyby to niekorzystny wpływ na przemysł Unii. Poważnie zagrozi to rentowności przemysłu Unii, który w konsekwencji może być zmuszony do zakończenia działalności, tym samym ograniczając liczbę dostępnych źródeł zaopatrzenia na rynku unijnym i konkurencję. Jeżeli producenci unijni zaprzestaną produkcji, Unia będzie uzależniona głównie od przywozu z innych państw trzecich, przede wszystkim z ChRL, która jest nie tylko światowym liderem w produkcji wolframu, lecz także posiada większość światowych rezerw surowców.

5.2. Interes użytkowników

- (194) W momencie wszczęcia przeglądu skontaktowano się z dziesięcioma znanymi importerami/użytkownikami. Siedmiu użytkowników zgłosiło się w terminie i do wszystkich z nich wysłano kwestionariusze. Nabyli oni węglík wolframu z ChRL, innych państw trzecich (Korei Południowej, Wietnamu, Japonii, Izraela i Indii) oraz od przemysłu Unii. Użytkownicy ci wykorzystywali węglík wolframu do wytwarzania węgliku spiekanego służącego do produkcji narzędzi z metali twardych na potrzeby różnych sektorów, takich jak przemysł naftowy i górniczy.
- (195) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od ośmiu użytkowników (dwaj z nich byli powiązani). Zgłosili oni większy przywóz z ChRL niż odnotowany przez Eurostat. Wszyscy ci użytkownicy oprócz jednego przywozili produkt objęty przeglądem wyłącznie w ramach procedury UCz. Współpracujący użytkownicy reprezentowali 32 % konsumpcji na wolnym rynku w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Kolejnych pięciu użytkowników zgłosiło się, wyrażając poparcie dla obowiązujących środków, ale nie udzielili oni odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Użytkownicy ci reprezentowali około 8 % całości konsumpcji na wolnym rynku.
- (196) Jeden z współpracujących użytkowników twierdził, że w swoim procesie produkcji potrzebuje określonego rodzaju produktu, który nie jest produkowany przez przemysł Unii w wymaganej jakości, i wnioskował o zwolnienie z cła antydumpingowego w odniesieniu do tego konkretnego rodzaju produktu. Rodzaj produktu przywożony przez tego użytkownika wchodził jednak w zakres definicji produktu opisany w motywach 31 i 32. Nie było podstaw do wyłączenia określonych rodzajów produktu z zakresu dochodzenia w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (197) Pozostałych siedmiu współpracujących użytkowników twierdziło, że obowiązujące środki antydumpingowe miały istotny niekorzystny wpływ na ich rentowność.
- (198) Dochodzenie wykazało, że działalność związana z węglikiem wolframu stanowi w przypadku tych użytkowników 55–100 % ich łącznego obrotu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Niektórzy użytkownicy należeli do grup przedsiębiorstw, jak również sprzedawali swoje produkty wytwarzane z węgliku wolframu w obrębie swojej grupy, inni natomiast byli jednostkami samodzielnymi. Przedsiębiorstwa te sprzedawały narzędzia z węgliku spiekanego niezależnym klientom na rynku unijnym, jak również poza Unią. Jeżeli chodzi o sprzedaż poza rynkiem unijnym, użytkownicy kupowali głównie produkt objęty przeglądem z ChRL w ramach procedury UCz, a zatem od tego przywozu nie zapłacono ceł importowych.
- (199) Wszyscy współpracujący użytkownicy wytwarzali wiele różnych produktów zawierających produkt objęty przeglądem. Koszt węgliku wolframu w całkowitych kosztach wytwarzania był znacznie zróżnicowany wśród użytkowników, tj. wynosił 6–50 %, w zależności od rodzaju produktów końcowych. Niektóre produkty wytwarzane przez współpracujących użytkowników mają znaczną wartość dodaną i wymagają wiedzy fachowej, a tym samym użytkownicy ci są w stanie nakładać znaczne marże, natomiast inne produkty, mające niższą wartość dodaną, przynoszą mniejszy zysk. Ponadto stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym większość współpracujących użytkowników cechowała się rentownością na poziomie powyżej 15 %. Ponadto dochodzenie wykazało, że na rentowność tych użytkowników miały wpływ również czynniki inne niż obowiązujące środki antydumpingowe, takie jak niski popyt na rynkach, na których działają (odwierty naftowe i górnicze).
- (200) Dodatkowych pięciu użytkowników, o których mowa w motywie 194 i którzy zgłosili się, wyrażając poparcie dla utrzymania obowiązujących środków antydumpingowych, było klientami przemysłu Unii. Użytkownicy ci argumentowali, że chociaż spadek cen wolframu przyniosłby korzyści użytkownikom w krótkim czasie, to w perspektywie średnio- i długoterminowej ceny chińskie prawdopodobnie wzrosną ponownie wskutek braku konkurencji ze strony przemysłu Unii. Ponadto twierdzili oni, że uchylenie środków antydumpingowych miałyby również niekorzystny wpływ na działalność związaną z recyklingiem w Unii, ponieważ przywóz dużych ilości niedrogiego węgliku wolframu z Chin sprawiłoby, że działalność związana z recyklingiem byłaby w Unii nieopłacalna. Użytkownicy ci podkreślali, że są zainteresowani posiadaniem wielu źródeł zaopatrzenia, w tym przemysłu Unii.

- (201) Ustalenia wynikające z dochodzenia pokazują, że użytkownicy byli w stanie nadal nabywać węglík wolframu z kilku źródeł. Obejmowało to przywóz znacznych ilości węgliku wolframu z ChRL bez płacenia ceł, ponieważ przywóz dokonywano w ramach procedury UCz. Większość tych użytkowników utrzymywała rentowność. Chociaż można oczekiwać, że niektórzy użytkownicy odniosą korzyści, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej, w wyniku dostępności tańszego przywozu z ChRL, to środki nie wywarły na nich poważnego niekorzystnego wpływu, co potwierdza, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie ma poważnego wpływu na użytkowników. Ponadto kilku użytkowników nawet poparło utrzymanie środków.
- (202) Szereg zainteresowanych stron argumentowało, że oceny wpływu środków na użytkowników należy dokonać w odniesieniu do całego okresu, w którym środki te obowiązywały, podobnie jak w przypadku żelazokrzemu⁽¹⁾, twierdząc, że użytkownicy doświadczają długotrwałych skumulowanych niekorzystnych skutków, które są nieproporcjonalne do jakichkolwiek potencjalnych lub faktycznych korzyści dla producentów unijnych.
- (203) W tym względzie należy zauważyć, że chociaż przedmiotowe środki obowiązywały od 1990 r., użytkownikom udało się wchłonąć wzrost ich kosztów i utrzymać rentowność. Ponadto w ramach pierwotnego dochodzenia i każdego przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego w związku z nim Komisja oceniała wpływ środków antydumpingowych na użytkowników. Za każdym razem Komisja stwierdzała, że utrzymanie środków antydumpingowych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na użytkowników w Unii. Ponadto obecna ocena potwierdziła ten wniosek na podstawie rzeczywistego wpływu środków. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (204) Po ujawnieniu informacji zgłosiło się kolejnych czterech użytkowników produktu objętego przeglądem, przy czym trzej z nich byli powiązani z jednym ze współpracujących użytkowników, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jeden z tych użytkowników znajduje się jednak w Brazylii, dlatego nie jest uważany za zainteresowaną stronę w ramach niniejszego dochodzenia. Przedsiębiorstwa te były przeciwnie utrzymaniu obowiązujących środków antydumpingowych.
- (205) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że ich zdolność do wchłonięcia kosztów środków i utrzymania rentowności osiągnęła maksimum. Twierdzono również, że użytkownicy ci wykazali i dowiedli, że nie ma dalszych możliwych udoskonaleń technologicznych przedmiotowego produktu, a dalsze ponoszenie kosztów dodatkowych staje się niewykonalne.
- (206) Jak wyjaśniono w motywie 198, współpracujący użytkownicy wytwarzali wiele różnych produktów zawierających produkt objęty przeglądem, a koszt węgliku wolframu w całkowitych kosztach wytwarzania był znacznie zróżnicowany wśród użytkowników, tj. wynosił 6–50 %, w zależności od rodzaju produktów końcowych. Chociaż nie wyklucza się, że różne produkty przynoszą różne zyski, ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem większość współpracujących użytkowników cechowała się rentownością na poziomie powyżej 15 %. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.
- (207) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że jeżeli chodzi o wpływ na użytkowników, nic nie wskazuje na to, że utrzymanie środków będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich działalność.

5.3. Interes dostawców

- (208) Dziesięć przedsiębiorstw na rynku wyższego szczebla zgłosiło się, popierając utrzymanie środków. Cztery z nich to przedsiębiorstwa górnicze i producenci koncentratu wolframu zaopatrujący przemysł Unii.
- (209) Pozostałe sześć przedsiębiorstw to dostawcy surowców wtórnych dla przemysłu Unii. Argumentowali oni, że zamknięcie przemysłu Unii będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich działalność, ponieważ tracą swoich klientów. Podkreślili również znaczenie recyklingu złomu w Unii, argumentując, że złom ma wyższą zawartość wolframu niż koncentrat rudy, co sprawia, że złom wolframu jest cennym surowcem, który może obniżyć koszty surowców dla użytkowników.
- (210) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że utrzymanie obowiązujących środków leży w interesie dostawców.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/230/WE z dnia 21 lutego 2001 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Brazylii, Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu, Rosji, Ukrainy i Wenezueli (Dz.U. L 84 z 23.3.2001, s. 36).

5.4. Wolfram jako surowiec krytyczny

- (211) Od 2011 r. wolfram jest sklasyfikowany jako surowiec krytyczny ⁽¹⁾ w Unii Europejskiej.
- (212) W związku z tym w interesie Unii leży utrzymanie produkcji wolframu w Unii, promowanie recyklingu w celu zmniejszenia konsumpcji surowców pierwotnych i zmniejszenie względnej zależności od przywozu.

5.5. Konkurencja w Unii

- (213) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że środki antydumpingowe pogorszyły poziom konkurencyjności w Unii, ponieważ ograniczyły wybór dostawców. Twierdziły one, że wszyscy producenci unijni mieli podobny poziom cen, które nie były konkurencyjne.
- (214) Na rynku jest sześciu producentów unijnych, wykorzystujących różne procesy wytwarzania i różne surowce. Jak stwierdzono w motywie 33, niektórzy producenci unijni wykorzystują wyłącznie surowce pierwotne, a niektórzy używają zarówno surowców pierwotnych, jak i złomu. W przypadku procesu produkcji z surowców pierwotnych proces wytwarzania może zaczynać się od koncentratu, APT lub tlenku wolframu. Elementy te mają wpływ na koszt produkcji. Zatem na opłatę, którą przemysł Unii pobiera od swoich klientów oprócz ceny APT, wpływają jego koszty produkcji. Sześciu producentów unijnych jest niezależnych od siebie i konkuruje ze sobą na rynku unijnym. Ponadto dochodzenie wykazało, że istnieją inne źródła zaopatrzenia na rynek unijny, takie jak Stany Zjednoczone, Wietnam, Korea Południowa i Izrael. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

5.6. Niekorzystna sytuacja konkurencyjna dalszych producentów

- (215) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wskutek obowiązujących środków użytkownicy w Unii znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej względem konkurentów mających siedzibę w innych państwach trzecich, ponieważ środki te faworyzują użytkowników spoza Unii kosztem użytkowników z Unii. Ponadto twierdziły one, że użytkownicy niższego szczebla z państw trzecich są bardziej rentowni niż ich konkurenci w Unii, ponieważ korzystają z niższej bazy kosztowej. Ponadto twierdzono, że fakt zniesienia w maju 2015 r. przez ChRL należności celnych wywozowych w wysokości 5 % w odniesieniu do węgla wolframu oraz ograniczeń dotyczących surowców (kontyngenty wywozowe dotyczące APT) miał na te strony niekorzystny wpływ. Strony te twierdziły również, że w przypadku przedłużenia obowiązywania środków użytkownicy będą musieli przenieść zakłady produkcyjne poza terytorium Unii, aby uniknąć utraty klientów.
- (216) Jak stwierdzono w motywie 198, dochodzenie wykazało, że większość współpracujących użytkowników w Unii była rentowna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz że na ich rentowność wpływały czynniki inne niż obowiązujące środki antydumpingowe, takie jak niski popyt na rynkach, na których działają ci użytkownicy (odwierty naftowe i górnicze). Argument, że użytkownicy z innych państw trzecich rzekomo generują większe zyski niż użytkownicy z Unii, jest nieistotny dla oceny interesu Unii. Ponadto strony te nie były w stanie wyjaśnić, w jaki sposób fakt, że ChRL zniósła wywozowe należności celne i ograniczenia dotyczące surowców, wpłynął niekorzystnie na użytkowników, a ponadto nie poparły tego twierdzenia żadnymi dowodami. Twierdzenie dotyczące przeniesienia produkcji przez niektórych użytkowników było bezpodstawne, ponieważ rentowność tych użytkowników zależy od rodzaju wytwarzanych produktów, ale jednocześnie także od innych czynników, takich jak spadek popytu na te produkty. W każdym razie nie ma dowodów na to, że nawet uchylene środków zapobiegłoby przeniesieniu produkcji przez użytkowników. W związku z powyższym twierdzenia przytoczone w motywie 214 zostają odrzucone.

5.7. Integracja z rynkiem niższego szczebla

- (217) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że większość producentów unijnych węgla wolframu jest zintegrowana z rynkiem niższego szczebla, dlatego ich powiązani producenci narzędzi mogą zaopatrywać się w surowce po niższych cenach niż użytkownicy niezintegrowani, co prowadzi do nierównej sytuacji między użytkownikami.
- (218) Dochodzenie wykazało, że spośród sześciu producentów unijnych węgla wolframu na wolny rynek trzech było zintegrowanych z rynkiem niższego szczebla. Ci producenci unijni sprzedawali produkt objęty przeglądem przedsiębiorstwom powiązanym po cenach rynkowych, dlatego przedsiębiorstwa te nie miały żadnej przewagi cenowej pod względem zaopatrzenia w surowce w porównaniu z użytkownikami niezintegrowanymi. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

⁽¹⁾ COM(2011) 25 final z dnia 2 lutego 2011 r. oraz COM(2014) 297 final z dnia 26 maja 2014 r.

- (219) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że dostawcy zintegrowani pionowo również są konkurentami użytkowników i utrudniają uczciwą konkurencję, ponieważ mogą wstrzymać dostarczanie użytkownikom produktu objętego przeglądem.
- (220) Dochodzenie nie ujawniło nic, co wskazywałoby na to, że przemysł Unii przestanie sprzedawać produkt objęty przeglądem niepowiązanym użytkownikom. Wręcz przeciwnie, w okresie badanym sprzedaż producentów unijnych zintegrowanych z rynkiem niższego szczebla na rzecz użytkowników niepowiązanych wzrosła o 16 %. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

5.8. Brak inwestycji i przestarzałe technologie

- (221) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wskutek obowiązujących środków antydumpingowych przemysł Unii nie miał żadnej zachęty do inwestowania w nowe technologie. Strony te twierdziły, że przemysł Unii funkcjonuje w oparciu o stare i przestarzałe technologie.
- (222) Dochodzenie wykazało jednak, że, jak stwierdzono w motywie 164, w okresie badanym przemysł Unii dokonał istotnych inwestycji służących lepszemu wykorzystaniu surowców, a tym samym obniżeniu kosztu produkcji, zwiększeniu wydajności, zwiększeniu elastyczności pod względem mieszania złomu twardego z miękkim oraz zwiększeniu zgodności z przepisami w dziedzinie środowiska. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

5.9. Surowce

- (223) Kilku użytkowników twierdziło, że sytuacja przemysłu Unii zależała od dostępu do surowców i ich dostępności oraz od polityki cenowej. Środki antydumpingowe nie powinny rekompensować żadnych niekorzystnych warunków pozyskiwania surowców.
- (224) Środki antydumpingowe wprowadzono w wyniku ustalenia, że chińscy producenci eksportujący stosują dumping powodujący istotną szkodę dla przemysłu Unii. W związku z tym twierdzenie, że środki antydumpingowe rekompensują niekorzystne warunki pozyskiwania surowców, zostało odrzucone.
- (225) **Nowy unijny kodeks celny**
- (226) Kilku użytkowników twierdziło, że w art. 169 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹⁾ wprowadzono zmiany w przepisach unijnego kodeksu celnego, zgodnie z którymi procedura UCz nie będzie już dozwolona w odniesieniu do towarów podlegających środkom antydumpingowym lub przynajmniej nie będzie już ekonomicznie opłacalna. Koszty produkcji zatem wzrosną.
- (227) Twierdzenie to było niezgodne z faktami, ponieważ art. 169 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 nie zabrania stosowania procedury UCz w przypadku cel antydumpingowych, lecz dotyczy używania towarów ekwiwalentnych. Tak więc towary przywożone w ramach procedury UCz będą podlegały cłom antydumpingowym tylko w przypadku, gdy dalej przetworzone produkty są później wprowadzane do swobodnego obrotu w Unii. W przypadku powrotnego wywozu produktów przetworzonych zgodnie z obecnymi przepisami nie będą one podlegały cłom antydumpingowym. Ponadto zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że procedura UCz nie będzie już opłacalna ekonomicznie. Argument ten został zatem odrzucony.
- (228) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że zmiany w unijnym kodeksie celnym ograniczą korzystanie z procedury UCz ze względu na zwiększenie ilości wymaganych dokumentów i wysokie ryzyko niezgodności, co podniesie koszt surowców nawet o 15 %.
- (229) W tym kontekście należy zauważyć, że zmiany w unijnym kodeksie celnym mają na celu poprawę identyfikowalności towarów podlegających środkom antydumpingowym, przywożonych w ramach procedury UCz. Dlatego też nie wyklucza się, że doprowadzi to do wzrostu kosztów administracyjnych przedsiębiorstw. Użytkownicy nie przedstawili jednak żadnych dowodów ani wyjaśnień w odniesieniu do sposobu obliczenia tego wzrostu wynoszącego 15 %. Dlatego z uwagi na hipotetyczny charakter tego twierdzenia zostało ono odrzucone.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

5.10. Czas obowiązywania środków

- (230) Zainteresowane strony argumentowały, że środki antydumpingowe dotyczące produktu objętego przeglądem obowiązują od 1990 r. i dlatego nie powinny być dalej przedłużane.
- (231) Zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w przypadku stwierdzenia kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę oraz jeśli środki nie są sprzeczne z interesem Unii jako całości, należy utrzymać takie środki. Wszystkie te warunki zostały spełnione w niniejszym dochodzeniu. Podobnie, jeżeli chodzi o ogólny interes Unii, zainteresowane strony nie wskazały żadnego konkretnego powodu, który mógłby przemawiać przeciwko tym środkom. Komisja nie miała zatem innej możliwości niż wprowadzenie środków antydumpingowych. Argument ten zostaje więc odrzucony.

5.11. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (232) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów pod względem interesu Unii, które mogłyby przemawiać przeciwko utrzymaniu ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz węgla wolframu, stopianego węgla wolframu i węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z ChRL.

6. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Środki

- (233) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (234) Jak wspomniano w motywie 65, po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że przy obliczaniu między innymi marginesu szkody należy wziąć pod uwagę różnice pod względem jakości w odniesieniu do zastosowań, kosztów produkcji i sprzedaży.
- (235) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Przypomina się, że prowadzone dochodzenie jest przeglądem wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mającym na celu ocenę, czy obowiązujące środki antydumpingowe powinny zostać utrzymane czy uchylone. W ramach niniejszego dochodzenia nie oblicza się nowego marginesu szkody.
- (236) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że należy dopuścić do wygaśnięcia środków, kiedy wycofane zostaną pozwolenia na uszlachetnianie czynne, czyli za dwa lata.
- (237) W tym względzie należy zauważyć, że w dochodzeniu nie ujawniono żadnych wyjątkowych okoliczności, które mogłyby uzasadnić przedłużenie obowiązywania środków na okres krótszy niż pięć lat zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego.
- (238) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe stosowane względem przywozu węgla wolframu, stopianego węgla wolframu i węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z ChRL powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem*.
- (239) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu, stopianego węgla wolframu oraz węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego, objętych obecnie kodami CN 2849 90 30 i ex 3824 30 00 ⁽¹⁾ (kod TARIC 3824 30 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Częstki są nieregularne i nie są sypkie w przeciwieństwie do cząstek „proszku gotowego do prasowania”, które są sferyczne lub mają kształt granulek, są jednolite i sypkie. Brak sypkości może być zmierzony i ustalony przy wykorzystaniu kalibrowanego lejka, np. sypkościomierza Halla zgodnie z normą ISO 4490.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem w odniesieniu do produktów opisanych w ust. 1 wynosi 33 %.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
